Karikatür

TOMBUL TEYZE AİLESİ SAYIMDA...

Sayım memuru — Affedersiniz bayan, sizi kaç kişi yazacağız?!..

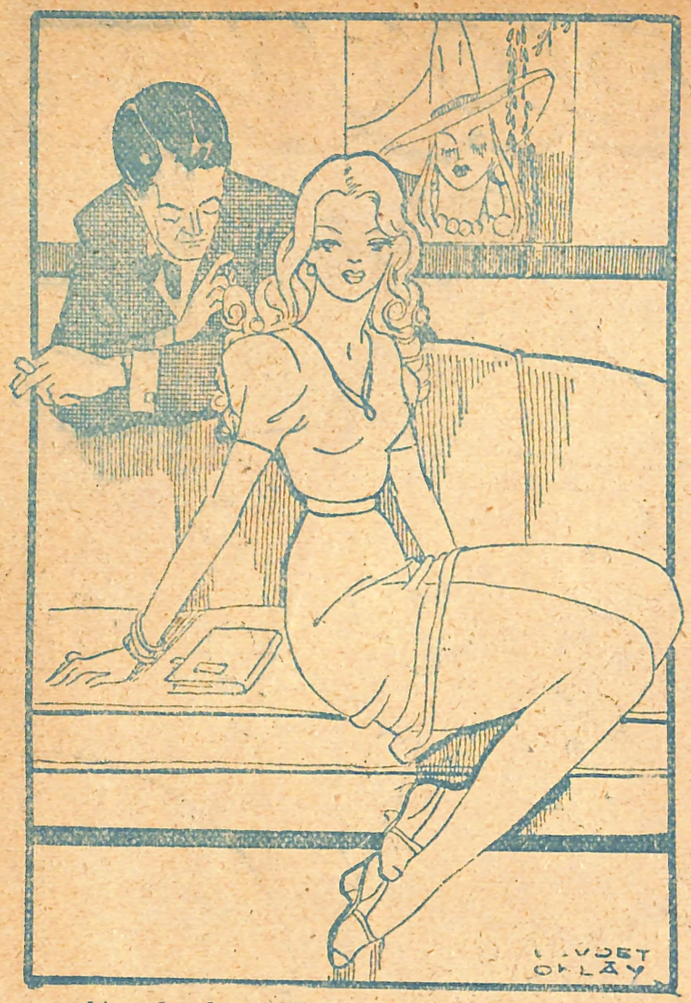

— Atom bombası gibi üç senedenberi hayatımı perişan ettiniz.

— Mübalâğa ediyorsunuz... Atom bombası icat edileli henüz bir sene oldu...

GENERAL PATTON

Almanyanın istilâsında büyük bir rol oynamış olan Amerikalı General Patton çok garip bir adamdır. İyi bir asker olduğu kadar mükemmel bir sporcudur, 1912 Olimpiyatlarında çok iyi derece almış bir atlettir.

Pattonun şöhreti meziyetlerinden olduğu kadar patavatsızlığından da ileri geliyor. Bir gün, cephede askerleri teftiş ettikten sonra seyyar mutfakların bulunduğu tarafa gider ve ateş üzerinde kaynamakta olan bir kazanın yanına yaklaşarak koklar:

— Çorbanız güzel kokuyor, her halde lezzetli olacak.

Kazanın başında bulunan nefer cevap verir:

— Efendim bu kazanın içindeki çorba değildir... Bizim başçavuşun çamaşırlarını kaynatıyorum.

ANKARAYA MEKTUP

PASTIRMA VE SUCUĞA DAİR:

Artık sonbahar geldi ya... Pastırma yazı, pastırma falan derken aklıma Kayseri geliyor.

Birinci Cihan Harbinin ortalarında bir seneden fazla oturduğum bu yerde iki yaz, bir kış geçirmiştim; ne kadar sevimli bir yerdir mubarek.

Şehrin inşa tarzı bakımından hususiyeti vardır, bağları ise mükemmeldir doğrusu. Yaz mevsimi hemen bütün Kayserililerin göç ettiği Talas, Asarcık, Tavlusun, Germir, Eskişehir, Eşek meydanı... ve sair diğer bağlar hakikaten enfes yerlerdir. Kayserililer sabah olunca bir konvay halinde buralardan şehre iner ve akşam da ayni şekilde bağlara dönerler.

Her yerde olduğu gibi oralarda da herkes hal ve vaktine göre nakil vasıtasına maliktir. Otomobil, fayton, bilhassa yaylı denilen araba, beygir ve çok çok da sözüm yabana merkep bu kafileleri indirip bindirirler.

Merkebe daha ziyade fakirce halkın rağbet edeceği göz önündedir. Bunlar çıplak merkebin kıçına oturup elindeki uzun değneği hayvanın Amudu fikarisine amut bir şekilde tutar ve değdirir de:

— Gesi bağlarında bir top gülüm var...

Şarkısına da başladı mı, sonunu bağlarında keserler. Ben Kayseriyi bırakalı otuz seneden fazla oldu; şimdi nasıldır pek bilmem tabii.

Kayseri, ötedenberi pastırma imalâtile meşhurdur. Şimdi şu mevsimlerde şehrin her tarafı sarmısak kokar. Ticaret kastile yapılmasa bile, her ev kışlık için muhakkak bir iki inek keser ve pastırma, sucuk yapar.

Ben hiç bir Kayserilinin en mebzul yemekli sofradan bile biraz olsun pastırma yemeden kalktığını görmedim. Onların bunda hakları da vardır; Çünkü pastırma ve sucuk denilen madde bilhassa orada güzeldir ve çok güzel olduğu için de bu rağbete lâyıktır. Yine çünkü, orada ev'er için yapılan pastırma ve sucuklar burada yediklerimizden bambaşka ve nefistirler. Anane perest bir Kayserili için pastırma çok şeydir; o, mühim gıdanın bütün merasimine riayetkârdır. İneğini muhakkak Erzurum ineğinden seçer. Pastırma ve sucuğu tertemiz, kendi elile yapar. Kilerine onları istif ettiği gün âdeta mukaddes bir vazife görmüştür. Sonra bunları kesmesini, pişirmesini, yahut çiy olarak yemesini pek iyi bilir.

Yeni icat kesme makineleri bir Kayserilinin kestiği pastırma kıvamını hiç bir vakit bulamaz. Onun içindir ki pastırmasını çaldıran Kayserili:

— Pastırmamın çalındığı bir şey değil, ya kesmesini bilmiyen birinin eline geçtiyse...

Diye hayıflanmış. Kayseride iken Kayserililerin misafirperverliğinden çok istifade etmiş, bol bol ve enfes pastırma, sucuk yemiştim. Güya Kayserili bir tanıdığa rastlamış da:

— Buyurun bize gidek!

Demiş ve herifte kabul emaresini görünce de hemen:

— Karı da hasta nidek!.

Sözünü yapıştırmış. Yalan, vallahi yalandır. Kayserili cidden ikramcıdır ve çok misafirperverdir.

İşte oradanberi dimağımda hissettiğim lezzet, her sonbaharda beni pastırmaya ve sucuğa hücuma sevkeder. Nasıl etmesin ki; filetodan yapılan yağsız bastırmanın çiğ yenişi ile yağlısının sahandaki yumurta ile beraber pişmişi, az yağlısının kalın kesilerek maşada kızarmışı, ya yağ içinde bol soğan ve yumurta ile yapılan saray pastırması benim gibi sizin de şimdi bile ağzınızı sulandırmadı mı?.. Hele o karabiberi, tarçini ve sarmısağı kıvamında sinirsiz güzelim sucuğun maşada cızır cızır edişi hangimizde takat bırakır?.

Meşin gibi sert etten, yağsız, baharatı az, yapılışı fena olanları hesaba bile katmıyorum. Fakat, enfes bir pastırma ve sucuk bir şiirdir; evet bir şiirdir, hem de bir nazımdır. Onun kafiyesi sarmısak, vezni de baharatıdır. Bu şiirin şairleri yalnız ve yalnız Kayseride yetişir ve bu şiirler de yalnız ve yalnız Kayseride yazılır.

Başka yerlerde yapılan pastırma ve sucukların hepsini tecrübe ettim. Maalesef bunların mevzuu da, vezni de, kafiyesi de nafile... Adeta yeni şiirlere benziyorlar.

Her yiyeceğe bir hafta tahsis ettik, bir bayram yaptık. Acaba Kayserililer neden bir pastırma haftası kabul etmedi ve neden pastırma yapılış mevsiminin başlangıcında bir pastırma bayramı yapmıyorlar?

Zaparta

SON TREN KAZASI MÜNASEBETİLE

— Hüü, hüüü!... Gidip de gelmemek, tek hatlı yoldan geçememek var sevgilim...

No. 512, CİLT: 20, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 18 EKİM 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

FİLİSTİNE ATILAN ATOM BOMBASI!...

tam tersinedir. Avrupadan kaçan yahudilerin ilk soluğu aldıkları yer Filistin oluyor. Kapıları kapalı bulurlarsa pencerelerden, bacalardan girmeğe çabalıyorlar. Bütün Arap dünyasının "La vallahi,, diye haykırarak yaptıkları istiskali anlamamazlıktan, duymamazlıktan geliyorlar...

Ben politika inceliklerine hiç bi zaman akıl erdirememiş bir adamım. Fakat vaziyeti şöyle tasavvur ediyorum: Bir ucu Asyanın bilmem neresinde, bir ucu Afrikanın Atlantik kıyılarında, ayakları da Basra, Hint, Umman, Şap vesaire denizlerinde bir uçsuz bucaksız dünya; Yahudiler bütün ağırlıklarile bunun el kadar bir parçasında yurt tutmağa heves ediyorlar. Gerçi dünya inşallah eski dünya olmayacaktır; polisi, jandarması, emniyeti inzibatı yoluna getirecektir. Fakat ne de olsa buraya da yuva kurmak cesarettir.

Ben vaktile bir sirkte bir fil ile bir maymun görmüştüm. Uzun bir terbiye neticesinde bu iki hayvanı birbirine kardeş etmişlerdi. Maymun filin kuyruğuna tırmanarak sırtına çıkar, oradan birer büyük kalaycı körüğü gibi irip çıkan kulaklarına atlar; derken hortumuna binerek kendini haveya kaldırtıp indirtir; nihayet filin dişlerine asılarak bir trapez üstünde gibi, jimnastik yapardı.

Maymunun terbiye ilmine benden ziyade emniyeti olacak ki bunları yaparken asla ürkmezdi. Fakat ben bir Budist filozofu sükûnetile ayakta duran filin, o vücuduna nisbetle biraz küçük ve kısık olan karanlık gözile, maymunun bu oyunlarını yan yan seyredişine bakarken, yüreğimde çarpıntılarla maymunun bu cesaretine şaşar ve onun beden ve ruh selâmeti için halisane dualarda bulunurdum. Ne yalan söyliyeyim şimdi de bu derunî duaları, medenî Avrupada çok çile çekmiş ve artık rahat bir nefese hak kazanmış olan Yahudiler için tekrar ediyorum. Bu işin Yahudiler için tehlikeli bir tarafı da Arapların Filistin mallarına karşı kullanmağa teşebbüs ettikleri boykotaj usulüdür. Bu boykotaj tüccar Yahudi için her halde Arabın cenbiyesinden daha korkunc bir silâh olmak lâzım gelir. Tasavvur edin; uçsuz bucaksız bir muhteşem sarayın bir köşesine örümcek kardeş bir ağ kuruyor. Fakat sinek kardeşler bu ağa yaklaşmamak için aralarında bir ittifak yapıyorlar. Bu hal örümcek için, ağının bir tavan süpürgesile silinip süpürülmesinden daha korkunç bir tehlike değil midir?

Ticaret Odasından :
REMZİ İŞMAN

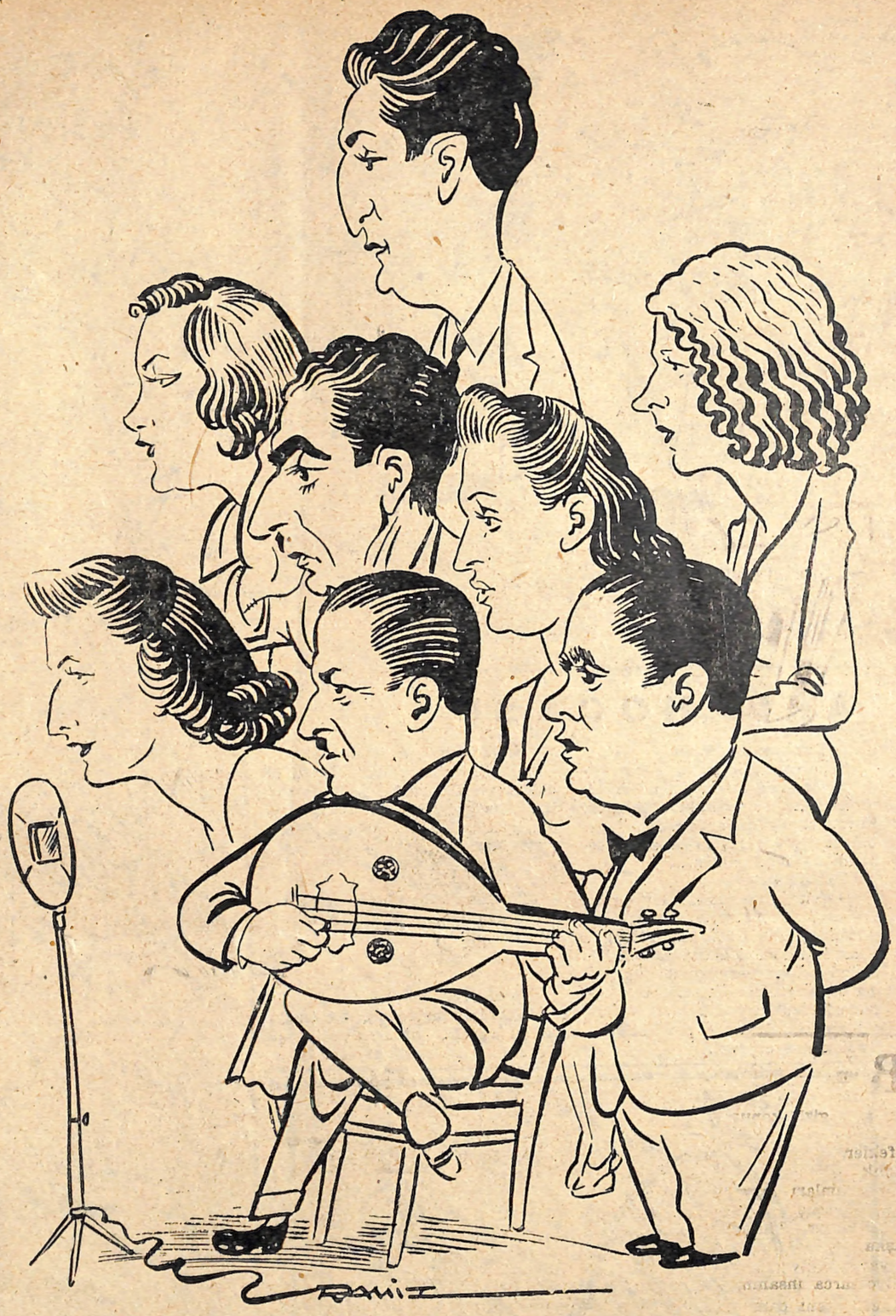

Birer birer radyodan ayrılan alaturka musiki sanatkârları veda konseri veriyorlar:
Radyoya okuyanlar — Ne çare kaderde var imiş ayrılmak!..

JAPONYADA

Gazetede iki Uzakdoğu havadisi okudum: Bunların birine göre Japonlar ne diye teslim olmuşlar bilir misiniz? Müttefikler Nagasaki ve Hiroşimaya attıkları atom bombasının bir üçüncüsünü de Tokyoya atarlar ve bundan mubarek İmparatora bir zarar gelir diye... Yoksa kendileri - çocuk büyük, kadın erkek - sürü ile ölmüşler, Japonya baştan başa filit veya gazyağı ile temizlenmiş bir tahtakurusu yuvasına dönecekmiş. Kahraman Samuraylar bundan korkarlar mı?

İkinci havadis solcu Japonların Tokyoda bir nümayiş yaptıkları ve tarihte ilk defa olarak İmparatorun aleyhine bir hayli bağırıp çağırmağa ve belki de küfür etmeğe cesaret ettikleridir.

Birinci havadisteki zehirin panzehiri zannederim ki bu ikinci haberdedir. Birinci havadiste şuursuz bir arı yahut karınca cemiyeti gibi görünen Japonlar bu nümayişler ve bu sövüp saymalardan sonra ne bunu yapanlara, ne de hattâ gözlüklü Tanrıya bir zarar getirmediğini görünce belki akıllarını başlarına alacaklardır. Milletleri millet yapmak için hiç bir İmparatorun Tanrı olmadığına inandırmaktan daha kestirme bir yol yoktur.

Karikatür

Bayan — İş arıyorum...
Bay — Maalesef kızım, bizde iş yok!.

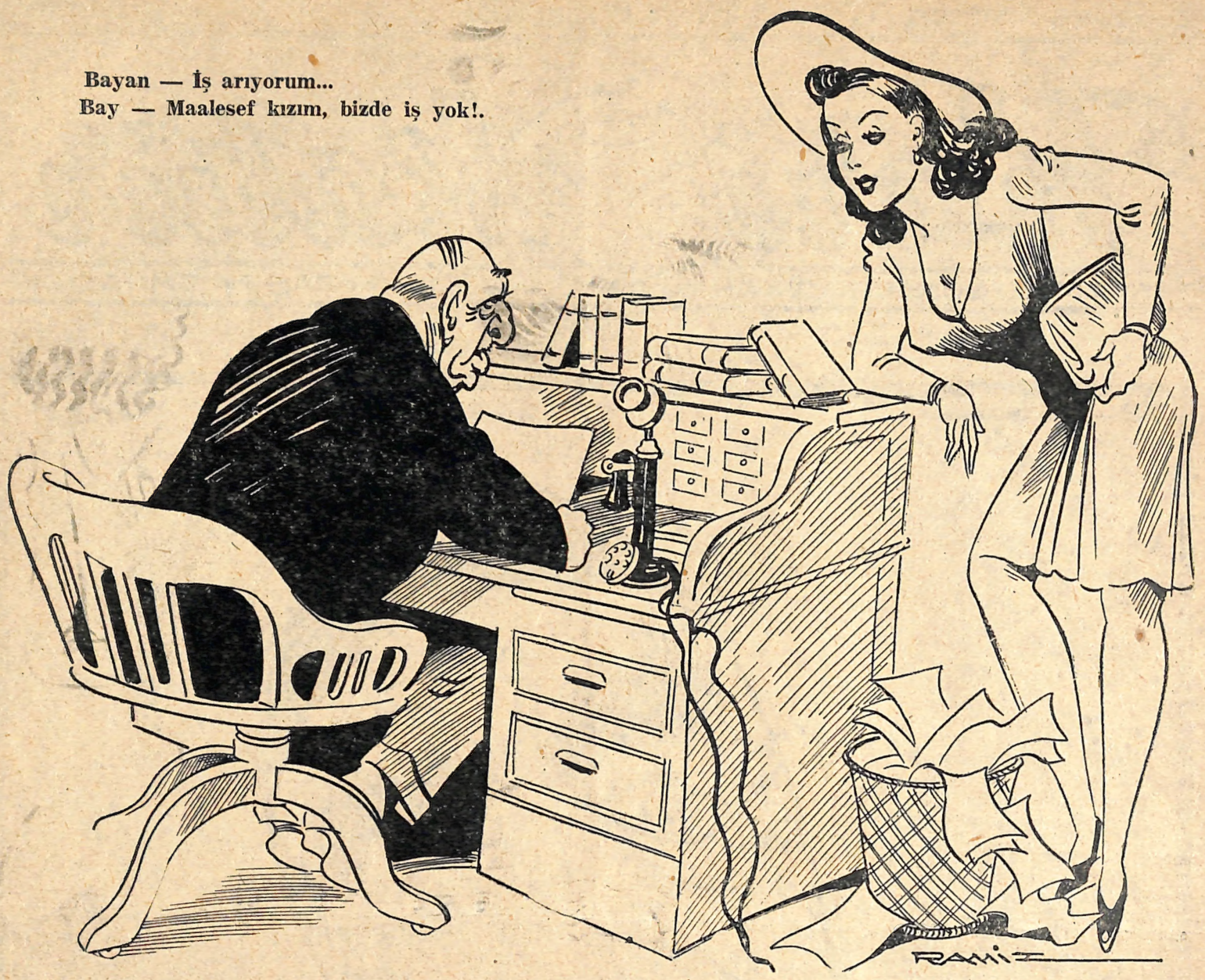

HAFTADAN HAFTAYA

GİZLİ FİSKOSLAR FİLİSTİN - JAPONYA

Bir yandan bağırıyorlar: "Engizisyon mahkemeleri, farmason locaları oturumları gibi gizli konuşmalara elveda,,. Etrafı süngüler, makineli tüfekler, bombalarla çevrili karanlık odalara kapanıp millet alım satımları yapmak artık maziye karışmış bir yüz karasıdır... Bunu Hitler, Mussolini ve daha başka memleketlerdeki irili ufaklı yamakları yaparlardı. Onlar milyonlarca insanın, elliye yakın milletin kanı canı pahasına yok edildikten sonra artık bu usullere yer kalmamıştır. Mademki bu fedakârlıklar yer yüzündeki bütün milletlerin kendi yurtlarında hür ve mesut yaşamak hakları adına göze alınmıştır, o halde bu işleri arkadaşça, kardeşçe konuşacak büyüklerin gizli tutulmağa muhtaç hiç bir sırları olamıyacaktır. Her şey gün ışığı gibi açık olmalıdır.

Gel gelelim dünyada gördüğümüz şeyler bu güzel lâkırdılara dargın öküz gibi bakıyor. Bir şehirde bir toplantı olacak mı, evvelâ şehrin etrafına bir kordon, sonra mahallenin etrafına bir kordon, nihayet toplantının yapılacağı binanın etrafına bir asker ve polis kordonu çekiliyor. Büyüklerin halvet olacakları salonun etrafına neler yapılacağını da artık siz tasavvur edin. San Fransisko zamanında gazetelerin "haber alma hürriyeti,, denen bir ideal etrafında aylarca gürültü yapıldı ve bu âdeta insanlığın bir mukaddes hakkı olarak ilân edildi. Halbuki zavallı gazeteci, bugün bastonla ciğerci dükkânından koğulan bir sokak kedisi vaziyetine düşmüştür. En usta ve açıkgözünün yapabildiği şey uzaktan dürbünle, girip çıkanların çehresine bakarak ahkâm çıkarmağa, haber icadetmeğe çalışmaktan ibarettir.

Doğrusu aranırsa gizli fiskos bu kadarla da kalmıyor. Müzakereyi yapanlar arasında beş sırdaşı çok görenler, bunu üçe indirmek istiyenler bulunduğu öğreniliyor. Bu gidişle kalan üçten ikisinin de salondan çıkması ve yalnız bir tanesinin müzakereyi bir monoloğ halinde kendi kendine devam ettirmesi yolunda bir talep işitilirse şaşmamak lâzım gelecektir.

Haydi bizim meşhur atalar tabirini söyleyiverelim: Bu perhiz ne, bu lâhana turşuları ne? Bütün insanlığın rahat bir nefes alacağı bir zamanda bu esrarengiz facia havasına ne lüzum var? Mademki herkes zavallı insanlığı devirler ve asırlardanberi süren karanlık felâketinden kurtarmağa uğraşıyor, o halde gizli fiskosa ne sebep var? Nereye gidiyoruz?.. Brenner geçidine mi?...

FİLİSTİN KOMEDİ DRAMI

Filistinde bir zamandanberi bir komedi dramdır oynanıyor. Hemen Tanrı encamını hayra tebdil eylesin. Yahudilerin canlarını biraz fazla sevdikleri, kaba el şakalarından nefret ettikleri, lüzumsuz tehlike ve sigortasız işten hoşlanmadıkları söylenir. Halbuki Filistinde gördüklerimiz bunun

HAMDİ VAROĞLU

— Kaç yaşındasınız bayan?
— Otuz üç!.
— Aman yanlış olmasın, belki üç otuzdur!

— Sizi de erkek diye yazıyorum!
— Allah umurlar versin avladım!

AKIL HOCASI:

Bağlarbaşında F. K. :
"Sinema artistlerine neden yıldız diyoruz da kuyruklu yıldız demiyoruz?.. Kuyruklu yıldızlar, kuyruksuz yıldızlardan daha az, binaenaleyh daha fazla alâka uyandırıcı değil midir?„

CEVAP :
Doğru diyorsunuz: Kuyruklu yıldızlar seyrektir, kuyruksuz yıldızlar gök dolusu.. Kızların hepsi kendilerini artist zannettiklerinden beri yeryüzü de bir yıldız anbarına döndü. Bunların topuna kuyruklu yıldız değil, yıldızsız kuyruk demekle bereketlerini ifade etmiş oluruz!.

Kadıköyünde S. H. :
"Bir sevgilim vardı: Uzun baca klı, sivri burunlu, yelpaze saçlı... Kış gelince ortadan kayboldu, gitti... Acaba kırklara mı karıştı dersiniz?„

CEVAP :
Tarifinize bakılırsa, leyleklerin arasına karışarak, uzaklaşmış olacak.

★

Vanıköyünde S. A. :
"Havalar bir soğuk, bir sıcak, bir yağmurlu, bir açık gidiyor.... Ne zaman intizama girecek?„

Halk — Yahu, şeker ucuzladı. Sen hâlâ fiyatça istifini bozmadın.
Şekerli mamulât — Aceleye lüzum yok. İktisat müdürlüğü şekerin ucuzladığını haber alacak, maliyeti gözden geçirecek, komisyon toplanacak, inceleme yapılacak, rapor hazırlanacak, fiyatları tesbit edecek, ondan sonra ben de on kuruş ucuzlayacağım!..

— Sizi bir adam mı sayacağız, yarım adam mı?
— Bir çok kafasızları adam sayıyorsunuz, tabiî ben de bir adam sayılırım!.

TEK Mİ

Ne olurdu, âlemde bol bol maaş olaydı,
Ne o soğukkanlılık, ne bu telâş olaydı!

Mahalle kahvesinde işlemezdi çeneler,
Evlerin mutfağında pişecek aş olaydı!

Kimsenin tek fırkadan olmazdı şikâyeti,
İçinde sözü geçen bir arkadaş olaydı!

Bu arkadaş geçince maroken bir koltuğa
Eski bildiklerile yine can, baş olaydı!

— Madam ne ile geçiniyorsun?
— Sermayelerimle yavrum!.

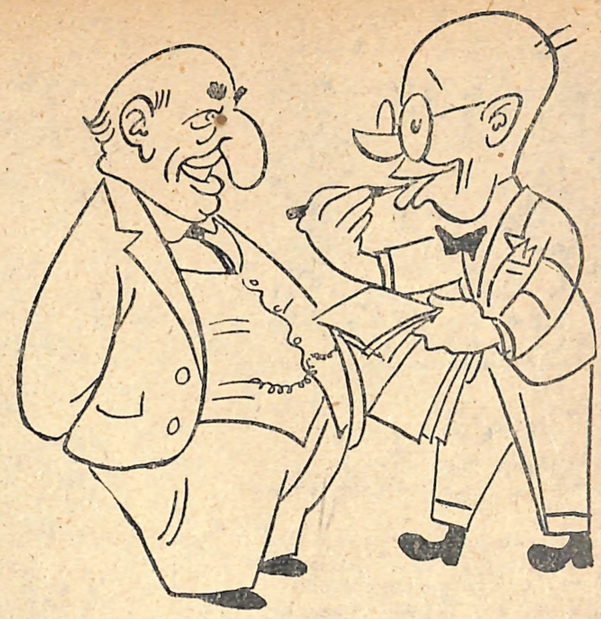

— Ne iş tutarsınız?
— Kazları yolarım...
— Anlamadım, tavukçu musunuz, karaborsacı mı!

— Ana dilinden başka hangi dilleri bilirsiniz?
— Kitap dilini, mektep dilini, radyo gazetesi dilini, terim dilini!.

AKIL HOCASI:

CEVAP :
Ne zaman üçler, beşler toplantısındaki havalar karar bulursa... O zaman herkes rahata kavuşacağı için hava tebeddülâtı umurlarında bile olmaz.

★

Bursada H. D. :
"Siz de bir parti kurmak tasavvurunda iseniz birinci âza olarak beni kaydetmenizi rica ederim!,,
CEVAP :
Programımı okumadın mı?.. Size birinci maddesini yazıyorum, muvafakatinizi posta havalesi ile bildiriniz:
Madde 1 — "Akıllılar,, partisi âzası, her ay başında, aylık kazançlarının yüzde onunu parti veznesine teslim etmeğe mecburdurlar.

★

Turhalde A. A. :
Sevdiğim kızla bir türlü mektuplaşamıyorum... Ne yapayım?,,
CEVAP :
Posta havalesi gönderin, hemen cevabını alırsınız!.

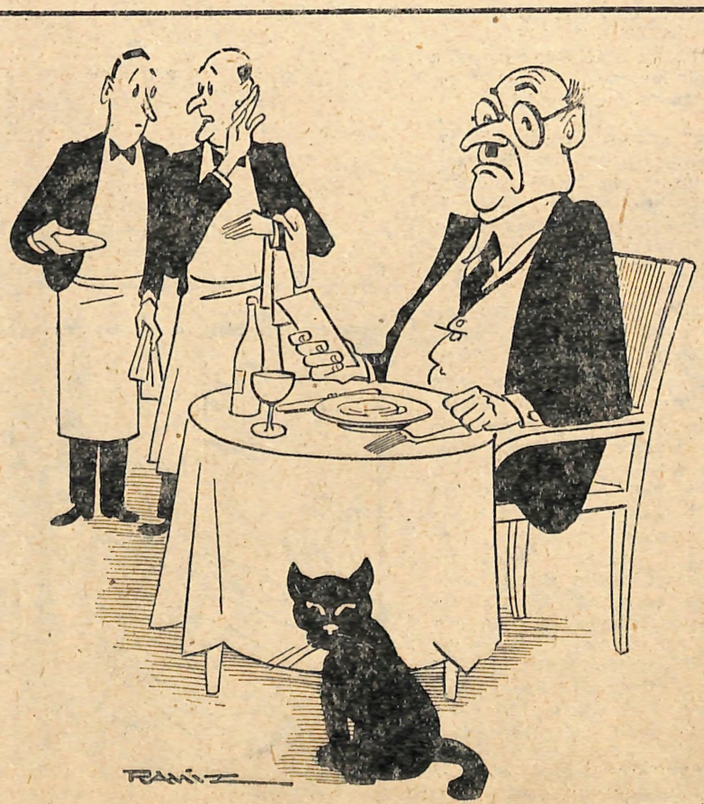

Şef garson — Haşlama istedi, haydi hesap pusulasını daya!.

İFT Mİ?

Her birine bir makam, bir rütbe ihsan edip
Yine eski şekilde sarmaş, dolaş olaydı!
Zarar yoktu, zahiren görünseydi samimî,
Batınen, fazla değil, biraz kallaş olaydı!
İkinci bir fırkadan medet ummazdı kimse
Evinde aş olsa da gözünde yaş olaydı!
Yüz çevirmezdi talih bizden Mevlevî gibi,
Çamdeviren, pirimiz Hacı Bektaş olaydı!

ÇAMDEVİREN

I

HELÂL SÜT EMMİŞ!

Çorluda "Gelin kurbanı C.T.„ imzası ile gelen mektupta deniliyor ki:

Oğlumu helâl süt emmiş bir kızla evlendirdim sanmıştım. Ne yazık ki tahminim tersine çıktı... Gelin alırken "Anasına bak, kızını al!„ derler. Fakat bu mübarekler kavun değil ki koklayıp anlayasın!.

Bizim evimiz iki oda, bir mutfaktır. Oğlum evlenmeden evvel bütün evin süpürülmesi benim üstümde idi. Ben artık eve gelin getirdikten sonra bu 60 yaşımda - vakıa bu yaşta değilim ama mazlum görünmek için böyle söylemek lâzım! - Ortalığı süpürecek değilim ya! İlk günlerde süpürgeye el sürmedi; gün geçtikçe büsbütün ipe un serdi. Nihayet bizim bey - gelinin kaynatası - bir sabah gelinle münakaşaya tutuştu ve bu yüzden "Sen yapacaksın!„ "Hayır, ben yapmıyacağım, sen yapacaksın!„ gürültüsü aldı, yürüdü... Münakaşanın sonunda gelin ne dese beğenirsiniz?

— Canım, ne diye beni rahatsız ediyorsunuz? Bir gün kaynanam süpürür, bir gün kocam.. İş olur, biter!

II

KENARIN DİLBERİ

Maçkadan "Gelininden yaka silken bir kaynana„ imzası ile gelen mektupta deniliyor ki:

Kibar aileyiz, zengin aileyiz; çok şükür, hiç bir şeye ihtiyacımız yok... İstedik ki oğlumuza alacağımız kızın gençliğinden, güzelliğinden başka bir meziyeti olmasın; nasıl olsa öbür meziyetleri bizim ailemiz içinde elde eder.. Bu düşünceyle kenar mahalleden yüzü, gözü, eli, ayağı düzgün bir kız aldık. Telledik, duvak'adık, köşeye oturttuk... Fakat "sarmusağı gelin etmişler, kırk gün kokusu çıkmamış!„ derler; bizim gelin sarmusak kadar bile dişlerini sıkamadı; haftasında bütün cevherini meydana koydu. Biz kenar mahallenin kızını Şişliye getirelim diye düşünürken o bütün kenar mahalleyi bizim eve taşıdı. Şimdi, gün aşırı, bütün mahalle kızları bizim gelinin sa'onunda toplanıyorlar; sakız çiğneyip çene yarıştırıyorlar... Ben ona çeki, düzen vermek istiyorum; o bana "Düttürü Leylâ„ diye ad takmış; giydiğim, kuşandığım esvaplarla alay ediyor.. Ben ona sofrada, salonda, sokakta oturup kalkmanın, gezip dolaşmanın âdabını öğretmek istiyorum; o benim yemek yeyişimi, cıgara içişimi, ziyaretlere gidişimi maskaraya alıyor.. Oğlum da kırk yıldan-

— Devamı 11 inci sayfada —

— Vitrine pek daldın...
— Ben daldım amma, sen boğulacaksın!..

FİLİSTİNDE ARAP - YAHUDİ KAVGASININ RESMİDİR.

I

MAHKEMEDEN LEKECİYE

Beşiktaştan "Eleman şu kiracılardan„ imzasile bir mektup aldık:

Kiracıyı bir türlü evden çıkaramıyoruz... Hakkı da var! Kanunda kiracıların hakkı yüzde doksan dokuz taahhüt altına alınmışken biz nasıl yüzde bir hakkımızdan istifade edebiliriz? Biz, bir hakkımıza güvenerek bir kere dayatmış olsak, o doksan dokuz hakkı ile doksan dokuz kere mukabele ediyor! Fakat hariçteki bol bol hava paraları, bol bol ev kiraları bizim hırsımızı arttırmaktan da geri kalmıyor.. Sonu gelmiyeceğini bildiğimiz halde, kiracıyı rahatsız etmiş olmak için ikide bir mahkemeye taşınıyoruz. Bu gidiş gelişten kiracı rahatsız oluyor ama biz de rahat ediyor sayılmamalıyız!

Geçen gün, yine bir kuru gürültü çıkarmak maksadile, eve uğramıştım. Benim vakitli vakitsiz ziyaretlerimden illâllah diyen kiracı bir teneke bulaşık suyunu başımdan aşağı geçirdi. Galiba içinde balık artıkları varmış; iğrenç koku ceketimden pantalonuma kadar, bütün elbiseme sirayet etti.

İşte ben, evden kiracıyı çıkarmak isterken, elbisemdeki bulaşık kokusunu çıkaramaz oldum... Şimdi lekeciden lekeciye dolaşıp duruyorum!

II

Nişantaşından "Zindanda saray kirası ödiyen bir zavallı„ imzası ile şu mektubu aldık:

Eskiden borsa oyuncularına "Hava oyuncuları„ derlerdi... Meğer ne kadar haksizlik etmişler! Asıl hava oyuncuları, şimdiki mal, mülk sahipleri... Borsa oyuncuları, hiç olmazsa, aldım sattım derken ellerinde mevcut olan kıymetli kıymetsiz kâğıtları gösterirlerdi... Halbuki mal, mülk sahipleri, zaten kiraladığımız, zaten kirasını verdiğimiz ve bu sebepten kontrat mucibince bize ait sayılması icabeden evlere, apartımanlara bir de havadan para tarh ediyorlar.

Yeni ev, apartıman tutanlardan hava parası alıyorlarmış... Buna hiddet edenler bizim hâlimizi görseler ne derler? Zira biz, eski apartımanımıza, her sene muntazaman hava parası vermekteyiz!

Nasıl oluyor mu dediniz? Gayet basit: Her sene, kontratın bitmesine bir ay kala apartıman sahibi bir balon uçuruyor:

— Masrafım çok, iradım az... İki yakamı bir araya getiremiyorum. Bunun için apartımanı satılığa çıkardım, iştahlı bir ta'ip bulursam satacağım... Şimdiden başınızın çaresine bakınız!

— Devamı 11 inci sayfada —

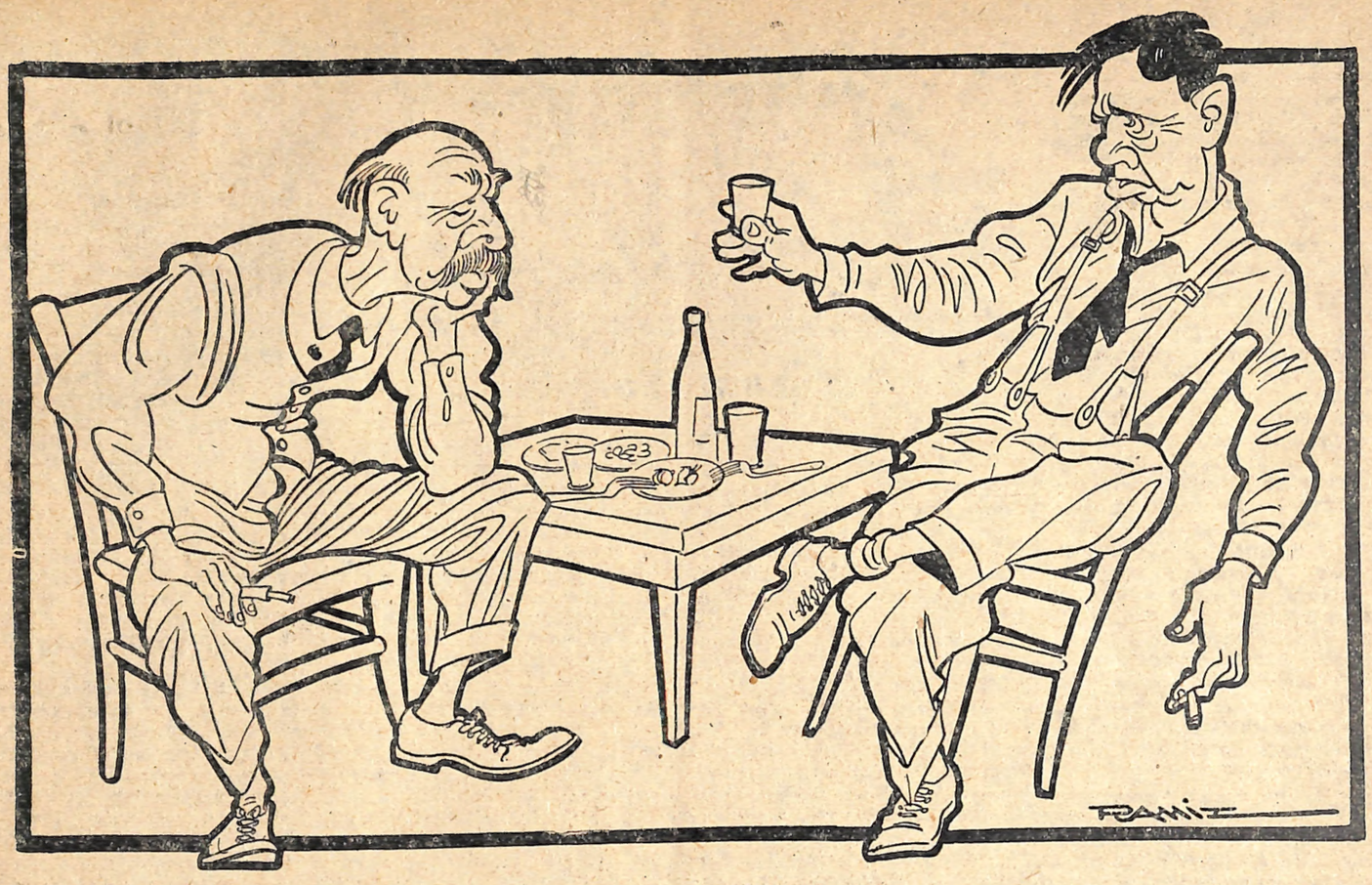

— Şairin biri: "İç bade güzel sev var ise aklı şuurun!„ demiş...
— Eh aklı şuuru kaybettirmek için de ikisi kâfidir!..

Sahte para...

Bu harbin yadigârlarından biri de sahte para ticaretidir. Şeytan kulağına kurşun bu ticaret henüz bize uğramağa cesaret edemedi ise de Avrupada aldı yürüdü. Hattâ işgal zamanındaki Fransada sahte paranın karaborsası bile kuruldu ve alış veriş çok hararetli oldu.

Paris Alman işgaline uğradığı zaman işler durdu. Dükkânlardaki mallar ateş pahasına çıktı. Hattâ bir kedi budu bile beş yüz franga bulunamıyan bir meta haline girdi. Açıkgöz kalpazanlar bu fırsatı kaçırmak istemediler ve en son sistem makinelerde sahte bin franklık banknotlar basmağa başladılar. Bu banknotlar o kadar güzel taklit edilmişlerdi ki sahtesini doğrusundan tefrik etmek kabil olamıyordu.

Kalpazanlar meydana getirdikleri paraların muvaffakıyeti karşısında yalnız kendi hesaplarına yavaş yavaş para sürmekle iktifa etmediler. İşin iç yüzünü dostlarına açıkladılar. Dediler ki:

— Bu bin franklık banknotlar sahtedir. Biz bunları fazla miktarda sürmek için işi perakendecilikten çıkarıp toptancılığa nakletmeğe karar verdik. Bizden toptan alacak olursanız istediğiniz banknotu yarı fiyatından devredebiliriz.

Açıkgözler bu fırsatı nimet bildiler ve beş yüz franga aldıkları banknotları bin franga sürmeğe başladılar. Öyle bir zaman geldi ki piyasa bin franklık banknotlarla doldu ve hakiki bin franklıklar ortadan kayboldu.

Almanlar mağlûp olarak çekildikten sonra General deGaulle'ün Maliye Nazırı çok mühim bir mesele ile karşılaşmış bulunuyordu: Uzun istişarelerden sonra şimdi bu bin franklık banknotları ortadan büsbütün kaldırmağa karar verdiler.

Bu sahte paralar devrinde çok garip vakalar zuhur etmişti. Bir gün bir kadın bir mücevherci dükkânından güzel bir inci kolye alarak eve dönüyor. Kocası kolyeyi evirip çeviriyor ve karısına:

— Aman karıcığım, seni aldatmışlar, bu inciler sahtedir.

Karısı da cevap veriyor:

— Üzülme kocacığım, benim paralarım da sahte idi.

— Mademki hislerin değişti, nişanlından ayrıldın, o elmas yüzüğü de geri vermek lâzım!.
— Ne münasebet! Yüzüğe karşı olan hislerim değişmedi ki!...

...Ticareti

RESİM SERGİSİNDE

Son açılan resim sergilerinden birinde sürrealist ressamlarımızdan N... elinde bir kırık çakı olduğu halde bir tablo ile meşgul oluyordu.

Serginin açılmasına bir saat kala bu sanatkârın böyle alelâcele bir şeyler yapması orada bulunan Çallı İbrahimin merakını mucip oldu. Üstat, ressamın yanına yaklaşarak sordu:

— Oğlum, ne yapıyorsun?

— Geçen sene yaptığım bir resmin mevzuunu değiştiriyorum.

— Anlamadım!

— Anlamıyacak ne var efendim, bu gördüğünüz resim "Vadideki mağara„ ismindeki tablomdur. Geçen seneki sergide satılmadı. Ben de şimdi burada gördüğünüz yeşilliklerin bir kısmını kazıyorum ve "Boğazda mehtap safası„ ismindeki tablomu meydana getiriyorum.

— Bu nasıl bir sual? Biz ölecek miyiz kadın?

— Dur bakayım! - kocasına döndü: - Hani bir tarafa uğramadan eve geldim, diyordun?.. Sözleşmişsiniz, belli bir şey...

— Yanılıyorsun karıcığım. Cemale malûm olmuş... Canımın rakı istediği... Senin razı olmayıp bana zulmedeceğin... Bu Cemal bir çeşit evliyadır.

— Tövbe yarabbi! Siz farmason olmuşsunuz. Kız şu buzu al. Daha iyisi kovayı getir.

Buzu parçalayıp havaya attılar. Yarısına kadar su koyup şişeyi de içine yerleştirdiler. Cemal ceketini çıkardı. Kadri - elinden her iş gelirdi - haftalardır bir masa saati tamirile uğraşıyordu. Gene eve girer girmez, gazete kâğıtlarının üzerine âletlerini dökmüş, işe başlamıştı.

Saat kısmının ne kadar basit bir makine olduğu ancak sökülünce anlaşılır. Hele büyük saat'er, artık kaba oyuncaklar kadar merak çekmez olmuşlardır.

Cemal gazetenin ucunu kaldırıp makineleri, vidaları birbirine karıştırdı:

— Bırak şunları!..Sana söyliyeceklerim var.

— Hayrola!

— Yağma yok... Yengem de işini bitirecek. Oturacağız. Daha vakit erken... Rakı bir taraftan soğur. Ben hikâyeyi anlatırım.

Kadri gazete kâğıdını dört ucundan torba gibi topladı. Bir sicimle boğdu. Küçük bir çekmeceye yerleştirdi.

Burnu, Âli Osman sulâlesine mahsus olanlar gibi yırtıcı kuş gagasına benziyordu. Yüzünün ortasında böyle bir burun bulunduğu halde insana bu kadar munis görünmesi, tabiatin bir cilvesiydi. İnce dudakları daima gülümser. Suratında hiç bir hususî güzellik mevcut olmamasına rağmen, - galiba bu daimî tebessümle - pek şirin, hattâ yakışıklı sayılırdı.

Habîbe küçük kızı çarşıya yolladıktan sonra karşılarına oturdu.

— İhsanla Maksut da gelecekler mi? diye sordu.

— Bilmem. Haberleri yok. İhsan gelmez.

— Neden?

— Adam içine çıkacak yüzü kalmadı.

— Yüzüne ne olmuş?

— Canım yenge zaten yüzü var mıydı? Kaşık kadar şeye yüz mü diyeceğiz? Üç günden beri senin İhsan mahvolmuş bir adam. Batmış...

— Anlatsana... Ben sizden bıktım...

— Efendim. Elbette anlatılacak. Hem de anlatılacak da kocanız, bu maceradan mutlaka güzel bir monolog çıkarır... Şurada burada adamları güldüreceğiz.

— Hâlâ başlıyor mu a, dostlar!

— Sus başladım: Bir gün... Bir gün dedimse üç gün evvel, gazeteye geldi. Benden tabancamı istedi.

— Vermeseydin.

— Vermedim. Üzerimde yok diye yemin ettim. Bu sefer bıçağımı istedi.

— Üstüme iyilik sağlık... Sapıtmış mı?.

— İyi bildin... tozutmuş. bıçağı verdim.

Acaip Bir Aile..

Komik Roman

Yazan: Ta. Ka.

— Vay başıma gelenler...

— Aldı, gitti... Efendime söyliyeyim... Gece saat iki... Beni dürtüp uyandırdılar.

— Polisler mi?

— Hayır. Ev sahibi Ayşe hanım. Yanında da İhsan duruyor.

— Anladım. Üstü başı kan içinde mutlaka!

— Hayır... Üstü başı ter içinde...

Kadri itiraz etti:

— Yalan söyleme... Ben İhsanı bunca senedir tanırım. Bir kere bile terlediğini görmedim. Hem neresi terliyecek? Bir deri, bir kemik... Yüzü, iskelet suratına ince lâstikten maske geçirilmiş gibi.

— Vallaha ter içinde idi. Kadın gidince "Sana ne oldu?„ dedim. Meğer cesaretini kaybetmiş imiş.

— Neyi, neyi?

— Cesaretini ve şerefini...

— Aklım ermedi.

— Ermiyecek ki tadı çıksın... Mesele ev pilici meselesi...

Karı koca gülmeğe hazırlanarak bakıştılar. Cemal ciddiyetle devam etti:

— Gülhane parkında, önce canlı iken, sonra bedduaya uğrayarak taş kesilen aslan heykeli var ya...

— Sen ne söylüyorsun allasen?

— Geyiği paralayan bir aslan heykelinden bahsediyorum. Ev pilici bu kıssayı merak etmiş.

— Kim merak etmiş?

— Ev pilici...

— Yahu, ne diyeceksen doğru söyle... çaltayacağım.

— Çatlamazsın. Ben uyku sersemi çatlamadım. Senin, maşallah aklın başında.. Ev pilici kocasından nafaka istiyor.

— Geyikle pilicin münasebetini bulamıyorum. Gülhane parkında aslan heykeli... Kaybolan cesaret! Senin bıcak! Gecenin saat ikisi... Karıcığım sen ne dersin?

— Yengemi sıkıştırma... Bizimki adliyede ev pilicini görmüş. bir bakışta tutulmuş. Peşini takiben Gülhane parkına girmişler. Aslan heykeli münasebetile konuşmuşlar. Bir sıraya oturup dertleşmişler. Simit yemişler. Encam, Kurtuluşa kadar götürmüş, kadıncağızı evine bırakmış.

— Kardeşim, benim aklım perişan oldu. Merhamet!

— Hiç merhamet umma... Ertesi gün tekrar buluşmuşlar. Sinemaya gitmişler. Bizim oğlan loca alacakmış da ev pilici "Seni utanmaz!„ diyerek budunu çimdiklemiş. Parterde oturmuşlar. El ele... Âşıkane...

— Biraz daha açık söyle... Sabrımı tüketiyorsun. Tepelerim.

— Vallaha açık söyliyecek bir şey yok. El ele oturup kuzu kuzu film seyretmişler. Ev pilicinin bu ihtiyatkârlığına ne dersiniz?.

— Yahu, kim bu ev pilici?

— Pederi, merhum Binbaşı Gazanfer bey. Anneciğinin bir tanesi. Kurtuluşta bostanlar arasında oturuyor.

— Sonra?..

— Sonrası... Bir daha buluşmuşlar. Bu sefer Hüriyetiebediye tepesine çıkmışlar. Bir şişe de rakı... Bizimki rakıyı açmış. Ev pilici: "Ciğerinizi kavurur.„ diye itiraz edecek olmuş. Bizimki aldırmamış. Bilirsiniz ilk kadehlerde sarhoşluğu da sesi gibi güzeldir. Anadolu havalarından başlar, piyasa şarkılarına geçer... Nihayet gazelde karar kılar. İhsanın eve gidemiyecek kadar sarhoş olduğuna birinci isbat gazeldir. Arada sırada kendi sesile coşar da, hani, bir ağlama tuttu rur... Bu da sızmaya alâmet!

— Bütün bunlar Hüriyetiebediye tepesinde olmuş mu? Başımıza gelenler!

— Hayır. Piyasa şarkılarından birisi var: "Kirpiklerinin her teli bir katre taşırken.„

— "Bir hatıranın matemi canlandı gözümde.„ biliyorum. Ne olmuş bu şarkıya?

— Ev pilici, bunu meğerse pek severmiş. Tam üç kere tekrarlatmış. Sonunda da deriiiin bir (Ah!) çekivermiş.

— O da içmiş mi?

— Hayır! İçki kullanmıyormuş.

— Bana baksana... Sen bu saçma, sapan lâfları gece yarısından sonra nasıl dinledin?

— Sigara içerek... Derken efendim. Üçüncü defa yeniden buluşmuşlar, yeniden Hüriyeti ebediye tepesine çıkmışlar... Bu sefer, yenge, sen başını çevir bakalım... Şap demiş bizimki ev pilicini öpmüş. Bir daha, bir daha... Üçüncüde kadıncağız: "Aman benim içim bir hoş oluyor. Ben böyle şeylere alışık değilim. Düşer bayılırım.„ demesin mi?

Habîbe meraklandı:

— Kim demiş?. Kocasından boşanan kadın mı bu?

— Canım, lâfı nasıl dinliyorsunuz? Ortada bir tek kadın var: Ev pilici!

Kadri somurttu:

— Rezili terslemedin mi?

— Terslemez olur muyum? "Elin saf yavrusuna bu ne biçim hakaret?„ diye çıkıştım. Bereket bizim oğlan, işi uzatmamış. Ev pilici her ne kadar bu faslın, şarkı faslı gibi üç defa tekrar edilerek bırakılmasına razı gelmemiş; "Belki bir gören olur.„ diye bir teklif daha ileri sürmüşse de İhsan: "Bizi görenin geçmişinden, geleceğinden başlarım.„ deyip küfür bahsine atlamış.

— Anladım... Uyduruyorsun... Böyle iş olmaz. Değil mi karıcığım?

— Siz erkekler her haltı yaparsınız... İnanırım.

— Yengem haklı. Biz erkekler yaman oluruz... Gelelim beni uyandırdığı geceye... Yani cesaretle şerefin kayboluşuna... O günün öğleden sonrasında İhsanın gazeteye gelip benden tabancamı istediği, vermeyince bıçağı beline sokup yürüdüğü aklınızdadır. Gece vakti beraber sinemaya gideceklermiş. Silâhlanmak buna hazırlık. Sinemaya gitmişler. Az kalsın unutuyordum. İkinci Hüriyet tepesi seferinde evlenmeğe karar verildi.

— Tamam, bir bu eksikti. Siz hukukçular hep böyleyseniz millet yandı!.

— Bir kısmımız böyleyiz... Sinemadan gece yarısı çıkmışlar. Konuşa konuşa Kurtuluşa gitmişler.

— Yahu, Kurtuluş, Kurtuluş diye sinirime dokunduruyorsun. Şurasına Tatavla desene... İstanbulda iki isim beni öldürecek: Saat ondan sonra kötü kadınlarla dolu, yarı loş Beyoğlu caddesine verilen (İstiklâl) adı. Bir de Tatavlanın üstüne geçirilen (Kurtuluş) lâkabı!

— Bunlar hep mecazî isimler! Sen aldırma! Kurtuluştan bostanların arasına dalmışlar... Bizimki, ihtiyaten bıçağı sıyırıp kolunun içine almış. Bir avucunda bıçak, bir kolunda ev pilici, (Bismillâh) deyip bostan aralarına girmiş... Uzatmayalım: Arkalarından bir nâra!

Kadri artık kahkahaları koyuverdi:

— İşte bir bu eksikti! Bu hikâyeden monolog olmaz. Mükemmel Karagöz olur. Tuzsuz Bekir de tamam... Ev pilici: Kanlı Nigâr! Bizimki Tarçin bey...

— Tuzsuz Bekir değil kardeşim, Selim ağabey!

— Selim ağabey neci?

— Ev pilicinin baba dostu. Hakikatli bir komşu galiba. Merhum Binbaşı pederin vefatından sonra ev pilicini kurttan kuştan muhafaza edermiş. Bir nâra daha! Ev pilici: "Eyvah! Selim ağabey adam keser... Kan içmeden duramaz. Ne yaparsa aldırmayın.„ demiş.

— Hulâsa edelim: Dövüşmüşler mi?.

— Hayır. Bizimkinin üzerine Allah tarafından bir korku çökmüş. Dizleri kesilmiş. Bereket versin, ev pilici hanım, hâmisinin huyunu biliyormuş. Koşup kollarını boynuna dolamış.

— Ne haltetmiş ne haltetmiş? Sen neler söylüyorsun? Yeter gayri!.. Ben bunaldım.

— Kollarını boynuna dolamış. kız âşıkını kurtarmak için kendisini feda ediyor, ateşe atıyor. Lâkin Tuzsuz Bekir tekrardan bir Nara urunca bizimkinin "payi sebatı tezelzüle uğramış.„ Yallah! Tabanları kaldırmış.

— Çok şükür! Tam Karagözlük bir vaka... Tarçin bey asrî olduğundan elinde çiçek demeti yerine bir hançer bulunacak. Sonra...

— Arkası var —

EV SAHİBİ — KİRACI

— 8 inci sayfadan devam —

Bunu duyan kiracılar bir araya toplanıyor, münakaşalar yapıyoruz; neticede ev sahibinin açığını kapatmak için hepimiz kiralara bir miktar zam yapıyoruz... Üç sene evvel yüzde yirmi beş hava parası vermiştik; iki sene evvel bu nisbet yüzde elliye çıktı; bu sene de yüzde yüz oldu... Fakat ev sahibinin alacağı olsun: gelecek sene bize bu oyunu yapamıyacak... Zira, hesap ettik, kitap ettik; bizden bir daha zam isterse apartımanı satışa çıkarmasını tavsiye edeceğiz... Ve apartımanı biz alacağız!

Nasıl alacağız mı dediniz?.. Bütün kiracıların bir senelik kira bedeli, aşağı yukarı, apartımanın satış fiyatına denk geliyor!

GELİN — KAYNANA

— 8 inci sayfadan devam —

beri mahalle kızını bekliyormuş; pasaklı karıcağızına toz kondurmak bile istemiyor... Ne yapacağımı bilmiyorum; gelinimin bana benzemesine imkân yok... A aba bu yaştan sonra, ben mi ona benzemeğe çalışayım? Ben de onun gibi leblebi ile boza mı içeyim, kırmızı kâğıtla yüzümü mü boyayayım?. Siz bana bir akıl öğretin!

Yavrunuzun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

Fosfatin Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kuvvetli bebek gıdasını biniminilere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ.

Bahçekapı: SALİH NECATİ

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı, No. 7. Telgraf: İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın, geri verilmez.

TÜRK MEŞHURLARI

Her ayın birinde 32 sayfalık bir fasikül neşredilmek suretile 12 fasikülde tamamlanacak olan bu eseri ihmal etmeden toplayınız, ve eksik fasiküllerinizi bayiinizden tedarik ediniz. İlerde kütüphanenizin en kıymetli eseri olacaktır. Her fasikülün fiatı 50 kuruş

(Türk Meşhurları) Ansiklopedisinin cilt kapakları piyasaya çıktı. Türk istilinde nefis bir şekilde süslenmiş olan bu cilt kapaklarını bütün bayilerimizden veyahut Yedigün idarehanesinden tedarik edebilirsiniz.

Fiatı 2 liradır.

HÜKÜMDARLAR

Yaşamakta olan dünya krallarının hususi hayatları, saraylarının iç yüzü, entirikalarla dolu olan maceraları üstat Hüseyin Cahit tarafından tercüme edilmiştir. Bu eser iki ciltten ibarettir. Her cilt sekiz kralın hususi hayatına tahsis edilmiştir. Her hangi bir romandan daha cazip ve eğlencelidir.

125 kuruş.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Bayilerden ve kitapçılardan isteyiniz. 100 kuruş.

HAVALARDA

50.000

KİLOMETRE

Yazan: Ahmet Emin YALMAN

Birinci cilt 150 kuruş
İkinci " 150 "
Üçüncü " 125 "

Vatan matbaasında satılır

KİM GENÇ GÖRÜNMEK İSTİYOR

Hayret verici bir keşif BURUŞUKLUKLARA SON VERİYOR

50 YAŞLARINDAKİ KADINLAR 35 İNDE GÖRÜNEBİLİRLER

BU TECRUBEYİ Yapınız

Cild hüceyrelerinden istihraç ve tıpkı sıhhatli bir genç kız cildinin hayati unsurlarına müşabih olan yeni ve kıymetli bir hülâsa... Bütün dünyada tanınmış Viyana üniversitesi profesörü bir cild müteahassısı tarafından keşf ve büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihraç ve «BİOCEL» tabir edilen bu hülâsa şimdi cild gıdası olan penbe renkteki Tokalon Kreminde mevcuttur. Her akşam yatmazdan evvel bu kremi kullanınız Siz uyurken cildiniz bu kıymetli cevheri massederek beslenir Her sabah uyandığınızda cildinizin daha açık, daha taze, DAHA GENÇ. daha yumuşak olduğunu göreceksiniz Gündüzleri için de (beyaz renkteki yağsız) Tokalon Kremini kullanınız. Bu basit ve kolay tarzı tedavi sayesinde her kadın 10 yaş gençleşebilir ve bütün genç kızların gıpta nazarile bakacağı şayanı hayret bir cild ve bir ten temin edebilir Tokalon Kremlerinin memnuniyet verici semereleri garantilidir Aksi takdirde paranız iade olunur

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 232. Posta kutusu 622. İstanbul.

AYLIK

ANSİKLOPEDİ

KÜTÜPHANENİZİN EN ZENGİN BİR ESERİ OLACAKTIR.

Dr. Hafız Cemal

LOKMAN HEKİM

Divanyolu No. 104

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.
Basıldığı yer: Yedigün Maatbası

Karikatür

TOMBUL TEYZE EMİNÖNÜ HALKEVİ BALE MÜSAMERESİNE HAZIRLANIYOR:

Tombul Teyzenin kocası — Sayın Profesör, Bora Balesinde dans eden perileri sahneden yok edecekmişsiniz, bizim bayanı da yok edecek misiniz?

Zati Sungur — Estağfurullah, bayanı yok edebilmek için bizim marifetler para etmez. Atom bombası kullanmak lâzım!..

Yalova - Akköy: M. A. A.:

S — Tombul Teyze için yapılacak heykelin yerinin nerede olacağını tayin ettiniz mi?

C — Evet, Okmeydanında!

Sinop: Naim Öcal:

S — Tombul Teyzenin parmağında alyans var da kocasında neden yok?

Ç — Alyansa lüzum yok. Onun halkası boynundadır!.

Ankara: A.A.:

S — Tombul Teyze yazlıktan indi mi? İndiyse ikametgâh buldum!.

C — Memnun olduk, teşekkür ederiz. İkametgâhımız var. Elinizdekini Hava Kurumuna hediye edin, hangar yapsınlar!.